

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/12/2016
Identifikačné číslo spisu:	3511010421
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:3511010421.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí 28. februára 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného Q. B. pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o dovolaní Q. B., proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júna 2012, sp. zn. 2To 59/2012, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Q. B. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 21. marca 2012, sp. zn. 1T 186/2011 bol obvinený uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

si od presne nezistenej doby najneskôr však od leta 2010 až do 19. augusta 2011 od doposiaľ nestotožnených osôb neoprávnene zadovážoval, u seba prechovával a následne na rôznych miestach v Novom Meste nad Váhom, najčastejšie na sídlisku Hájovky a v jeho blízkom okolí, ale aj v rôznych baroch v Novom Meste nad Váhom, na základe vopred telefonicky dohodnutých stretnutí za rôzne sumy, najčastejšie však za 10,- € za dávku predával presne neustálenému počtu osôb pervitín, minimálne však X. V. P., nar. XX.XX.XXXX, V. B., nar. XX.XX.XXXX, X. E., nar. XX.XX.XXXX, Q. B., nar. XX.XX.XXXX, a X. G., nar. XX.XX.XXXX, zväčša v množstvách jedna až štyri obvyklých jednorazových dávok, pričom dňa 19.08.2011 neoprávnene prechovával v Novom Meste nad Váhom biely kryštalický materiál s hmotnosťou 137 mg s priemernou koncentráciou 78,0% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 107 mg absolútneho metamfetamínu (uvedené množstvo zodpovedá 3-11 obvykle jednorazovým dávkam drogy), biely kryštalický materiál s hmotnosťou 655 mg s priemernou koncentráciou 76,4% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 500 mg absolútneho metamfetamínu

(uvedené množstvo materiálu zodpovedá 13-50 obvykle jednorazovým dávkam drogy), biely kryštalický materiál s hmotnosťou 507 mg s priemernou koncentráciou 76,7% hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 389 mg absolútneho metamfetamínu (uvedené množstvo materiálu zodpovedá 10-39 obvykle jednorazovým dávkam drogy), konope s hmotnosťou 812 mg s priemernou koncentráciou 9,3% hmotnostných THC, obsahujúce 76 mg THC (uvedené množstvo zodpovedá 3-8 obvykle jednorazovým dávkam drogy), pričom pervitín (účinná látka metamfetamín) je zaradený v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do II. skupiny psychotropných látok a konope je zaradená v zmysle zákona 139/1998 Z. z. do I. skupiny omamných látok.

Za to bol obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 138 písm. j) Trestného zákona a § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona bol obvinenému uložený ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona bude obvinený povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody jedenkrát v kalendárnom týždni osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu. Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona bol obvinenému uložený trest prepadnutia vecí, a to očmudená žiarovka (otvorená ako banka) v bielej rukavici, kovová fajka o dĺžke 10 cm, kovová fajka o dĺžke 7 cm, kovová fajka s motívom ženy o dĺžke 9 cm, žltý obal od kinder vajca s kovovým kahancom vo vnútri s plastovým podstavcom so zvyškami spalín neznámej látky, strieborná kovová trubička 5 x 2,5 cm s obsahom staniolu, poskladaného v rozmere 1x1 cm, 20 ks nepoužitých striekačiek o objeme 2,5 ml (zabalené) a 2 ks otvorených striekačiek s objemom 2,5 ml.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie obvinený. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd uznesením zo 14. júna 2012, sp. zn. 2 To 59/2012 odvolanie obvineného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený prostredníctvom svojich obhajcov dovolanie z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku, a teda z dôvodu, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a ďalej, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V odôvodnení dovolania obvinený tvrdí, že bol nezákonne vykonaný dôkaz - zápisnica o vydaní vecí, ktorá bola spísaná po zadržaní obvineného políciou, a teda omamné látky, ktoré boli takto vydané, boli dôkazom zásadného významu. Obvinený taktiež poukazuje na fakt, že bol obmedzený na osobnej slobode podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku a následne bol prevzatý vyšetrovateľom, ktorý vykonal zadržanie podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku. Taktiež namieta, že polícia disponovala relevantnými poznatkami o predaji drog 30 minút pred zadržaním obvineného, a preto si mala polícia zabezpečiť súhlas prokurátora na zadržanie. Nakoľko predchádzajúci súhlas prokurátora polícia nezabezpečovala, neboli splnené podmienky na zadržanie osoby podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku. Rovnako namieta, že polícia nemôže vykonať zadržanie podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku, ale iba podľa § 85 ods. 1 Trestného poriadku. Rovnako poukázal na skutočnosť, že polícia na mieste zadržania nevykonala bezpečnostnú prehliadku v zmysle § 22 ods. 1 zák. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore, na ktorú bola oprávnená, ak by vykonávala služobný zákrok. Taktiež obvinený namieta, že nebol bezodkladne oboznámený s dôvodmi zadržania, o jeho právach, najmä o práve neusvedčovať samého seba zo spáchania trestného činu a teda neprispievať nijakým spôsobom k svojmu obvineniu. Podľa názoru dovolateľa naznačené skutočnosti nasvedčujú tomu, že bol nezákonne zadržaný na základe fiktívnych informácií a aj postup polície bol nad rámec oprávnení daným Trestným poriadkom a takto získané dôkazy sú od počiatku nezákonné a v trestnom konaní nepoužiteľné. Taktiež obvinený napáda vierohodnosť výpovedí svedkov, na základe ktorých bol uznaný za vinného s tým, že svedkovia ku svojim výpovediam boli prinútení pod nátlakom polície - výmenou za ich beztrestnosť. Napáda

vykonanie dokazovania na hlavnom pojednávaní, keď dôvodí, že okresný súd nevykonával dokazovanie prečítaním zápisnice o vydaní vecí z 19. augusta 2011. Čo sa týka nesprávneho použitia hmotnoprávneho ustanovenia, obvinený namietal, že trestný čin spáchal závažnejším spôsobom konania a teda na viacerých osobách. Dovolateľ má za to, že základná skutková podstata trestného činu podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona, nijako neobmedzuje počet kupujúcich a pod pojmom „predá“ je predaj drogy neobmedzenému množstvu kupujúcich, a teda predaj drog viacerým osobám nie je možné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona za použitia § 138 písm. j) Trestného zákona. Svoje tvrdenie opiera o fakt, že pojem „na viacerých osobách“ je naplnený vtedy, ak tieto osoby utrpia nejakú ujmu na ich akýchkoľvek právach, a teda, že osoby kupujúce drogy nie sú poškodenými a z tohto dôvodu bolo nesprávne použité ustanovenie § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

V konečnom dôsledku dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd

- a) podľa § 380 ods. 4 Trestného poriadku prerušil výkon rozhodnutia, proti ktorému bolo dovolanie podané a to až do rozhodnutia o dovolaní;
- b) podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom, že uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júna 2012, sp. zn. 2 To 59/2012, ako aj rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 21. marca 2012, sp. zn. 1T 186/2011 bol porušený zákon v ustanovení § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 1 Trestného zákona, § 34 ods. 1 Trestného zákona a v konaní, ktorému predchádzalo v ustanovení § 2 ods. 1, ods. 2, ods. 10, ods. 12, ods. 19 Trestného poriadku, § 85 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Trestného poriadku, § 34 ods. 1 Trestného poriadku, § 119 ods. 2 Trestného poriadku, § 263 a § 264 Trestného poriadku, čl. 5 ods. 1 písm. c) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 16, čl. 17 ods. 1, 2, 3 Ústavy SR v neprospech odsúdeného Q. B.;
- c) podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júna 2012, sp. zn. 2 To 59/2012 a rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 21. marca 2012, sp. zn. 1T 186/2011 vo výroku o vine a treste;
- d) podľa § 380 ods. 1 Trestného poriadku rozhodol súčasne o väzbe obvineného Q. B. a tohto do väzby nevzal;
- e) podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Okresnému súdu Nové Mesto nad Váhom, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len prokurátor). Vo svojom vyjadrení uviedol, že rozhodnutia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom a Krajského súdu v Trenčíne sú založené na úplnom a správnom zistení skutkového stavu veci, s ich právnymi názormi sa stotožnil a tieto rozhodnutia považuje za zákonné a opodstatnené. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že konaním obvineného boli naplnené všetky znaky obzvlášť závažného zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. j) Trestného zákona. Rozhodnutie je založené na zákonných dôkazoch a za zákonné považoval aj právne posúdenie daného skutku. Tiež nebolo zistené, že by sa v rámci konania a následného rozhodnutia použilo nesprávne hmotnoprávne ustanovenie. S poukazom na uvedené skutočnosti mal prokurátor za zrejme nenaplnenie obvineným uplatnených dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Trestného poriadku a navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. Dovoláním bolo napadnuté právoplatné uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo 14. júna 2012, sp. zn. 2To 59/2012, ako súdu odvolacieho. Proti takémuto rozhodnutiu je dovolanie prípustné podľa § 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku. Dovolanie bolo taktiež podané prostredníctvom obhajcu, čím bola splnená aj podmienka jeho podania oprávnenou osobou podľa § 369 ods. 2 písm. b) a § 373 Trestného poriadku. Dovolanie bolo podané včas a na zákonom určenom mieste (§ 370 Trestného poriadku), po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku) a označuje

chyby konania a dôvod dovolania (§ 374 Trestného poriadku).

V úvode svojej argumentácie dovolací súd konštatuje, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privodiť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba v prípadoch, ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu. Požadovaný jeden opravný prostriedok predstavuje v súdnom procese v Slovenskej republike inštitút odvolania. Pokiaľ by zákonodarca zamýšľal urobiť z najvyššieho súdu tretí stupeň s plnou jurisdikciou, nestanovil by katalóg dovolacích dôvodov.

V dovolaní musí byť uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napádané a aké chyby sa rozhodnutiu vytýkajú. V predmetnom dovolaní sa pritom konštatuje, že sa jedná o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

K dovolacej námietke v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., keď sa obvinený domnieva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Dovolací súd uvádza, že nezistil také pochybenia konajúcich súdov pri vykonávaní jednotlivých dôkazov, ktoré by odôvodňovali záver o tom, že dôkazy neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. K námietkam dovolateľa o nezákonnom zadržaní podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku a nezákonnom vydaní veci podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku a ďalších nezákonne vykonaných dôkazov. Najvyšší súd poukazuje na ustanovenie § 371 ods. 4 Trestného poriadku, v zmysle ktorého nie je možné v tomto konaní použiť dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, pretože všetky vyššie uvedené argumenty boli obvinenému známe už počas prípravného konania, v konaní pred súdom prvého stupňa, ako aj v konaní pred odvolacím súdom, pričom ich obvinený nenamietal, a to ani prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Dovolací súd rozhodol v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku, že takto uvedené dôvody dovolania nemožno použiť, a preto sa nimi ani bližšie nezaoberal.

K námietkam dovolateľa, ktorými spochybnil výpovede svedkov X. V. P., V. B., X. E., Q. B., H. S. a X. G. tým spôsobom, že boli k výpovediam donútení políciou za výmenu beztretnosti, dovolací súd poukazuje na fakt, že obvinený mal svojho obhajcu, ktorý bol prítomný pri každom jednom výsluchu týchto svedkov, preto takáto námietka dovolateľa je irelevantná. Taktiež je potrebné poukázať, že výpovede svedkov obsahovali konkrétne miesta a časy, ako aj okolnosti, za ktorých dochádzalo k predaju drog. K hodnoteniu týchto jednotlivých svedkov sa už pomerne podrobne vyjadril Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vo svojom rozsudku.

K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolací súd uvádza, že jedným z dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať, je, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K uvedenému dovolaciemu dôvodu je potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy nižšieho stupňa, a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp.

korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Dovolací súd primárne zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného Q. B. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutky tak, ako sú uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil zjavne aj odvolací súd.

Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti rozhodnutia, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia „odvolacia“ inštancia.

V týchto súvislostiach dovolací súd uzatvára, že skutkové okolnosti obsiahnuté v opise skutku rozsudku súdu prvého stupňa poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Tu dovolací súd uvádza, že pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (doviezol, kúpil, zadovážil alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku na chránenej osobe v zmysle § 139 ods. 1 a § 172 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a na viacerých osobách v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona. Skutok uvedený v odsudzujúcom rozsudku teda zodpovedá spáchaniu činu na viacerých osobách, nakoľko obvinený Q. B. preukázateľne predával drogu najmenej trom osobám (§ 127 ods. 12 Trestného zákona), konkrétne šiestim, za účelom konečnej spotreby, a teda spáchal trestný čin na viacerých osobách (viď aj rozhodnutie NS SR sp. zn. 2Tdo/35/2014).

Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g), písm. i) Tr. por. uplatnené obvineným, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Q. B. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.